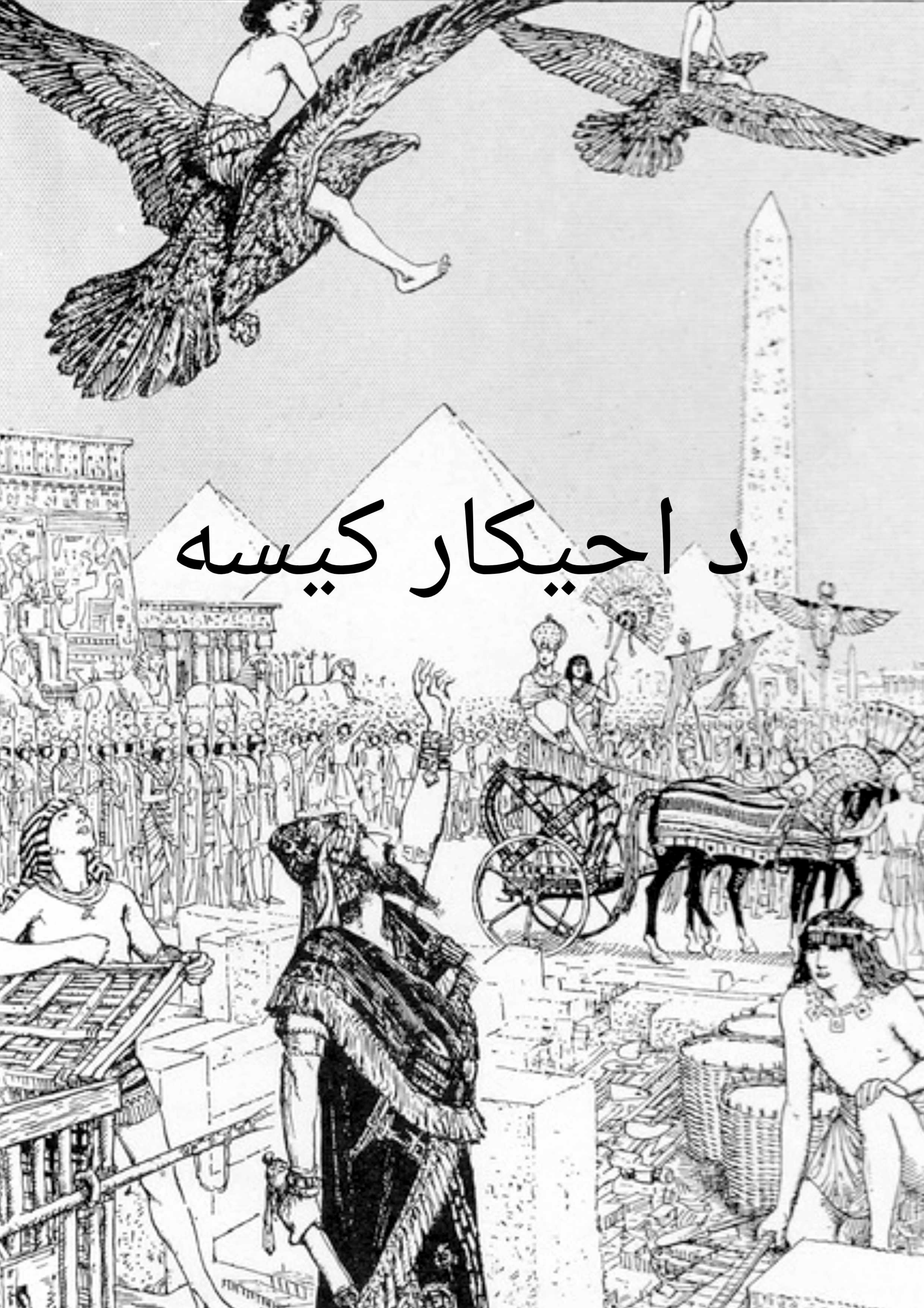
د احیکار کیسه

پيژندنه

موږ د احکار په کيسه کې د انسان د فکر او عقل يو له خورا پخوانيو سرچينو څخه لرو .د دې نفوذ د ډيری خلکو د افسانو له لارې موندل کيدی شي، په شمول د قرآن کريم، او زاړه او نوي عهد نامې.

د آلمان په ټريوس کې موندل شوی موزيک د نړۍ د پوهانو په مينځ کې د احيکار شخصيت انځور شوی .دلته د هغه رنګين کيسه ده.

د دې کيسې نيټه د ژوندی بحث موضوع وه .پوهانو په پای کې دا د لومړۍ پيړۍ په اړه وليکله کله چې دوی د اصلي کيسه په غلطۍ سره ثابت شول چې په 500 BCکې د اليفنټاين د کندوالو په منځ کې د آرامي پاپيرس په بڼه راوتلی و.

کيسه په ښکاره ډول افسانه ده نه تاريخ .په حقيقت کې لوستونکی کولی شي خپل پيژندنه د عربي شپې په اضافي مخونو کې وکړي .دا په زړه پورې ليکل شوی، او هغه داستان چې د عمل، توطيې او تنګو تيښتې څخه ډک دی د پام وړ پای ته رسوي .د تخيل ازادي د ليکوال تر ټولو قيمتي ملکيت دی.

ليکنه په څلورو پړاوونو ويشل کيږي) :۱ (داستان؛)۲ (ښوونه)د متلونو يوه د پام وړ لړۍ(؛)۳ (مصر ته سفر؛)۴ (تمثيلونه يا تمثيلونه)په دې سره احکار د خپل خطاکار وراره تعليم بشپړوي.(

څپرکی 1

د آشور لوی وزير احيکر 60ميرمنې لرې مګر په قسمت کې هيڅ زوی نلري .له همدې امله هغه خپل وراره غوره کوي .هغه د ډوډۍ او اوبو څخه ډېر د حکمت او پوهې څخه ډک دی.
1د حکيم حکيم، د سنخيريب د پاچا وزير او د حقير بابا د خور زوی نادان کيسه.
۲د اسور او نينوا د پادشاه سنحيريب په زمانه کې يو وزير و، چې د سرهادوم زوی وو، د حيقار په نوم يو هوښيار سړی و او هغه د سنحيريب د پاچا وزير و.
3د هغه سره ښه شتمني او ډېر مالونه وو، هغه هوښيار، هوښيار، فيلسوف، په علم، نظر او حکومت کې وو، شپيتو ښځو سره يې ودونه کړي وو او هرې يوې ته يې يوه کلا جوړه کړې وه.
۴خو له دې ټولو سره سره د هغه هيڅ اولاد نه و .له دې ښځو څخه، چې کيدای شي د هغه وارث وي.
۵په دې خبره هغه ډېر غمجن شو او يوه ورځ يې نجوميان، پوهان او جادوګران راوغوښتل او د خپل حال او د خپل بې وسی خبره يې ورته څرګنده کړه.
۶هغوئ ورته ووئيل، ''لاړ شه، معبودانو ته قُرباني وکړه او هغوئ ته زارئ وکړه چې تا ته يو هلک درکړی.
۷هغۀ هم هغه شان وکړل چې هغوئ ورته وئيلی وُو او بُتانو ته يې نذراني پيش کړې، هغوئ ته يې زارئ کولې او د هغوئ نه يې په التجا او التجا کولو.
۸ هغوئ هغۀ ته دَ يو لفظ جواب ورنکړو .او هغه په غم او خپګان سره لاړ، په زړه کې د درد سره روان شو.
Andهغه راستون شو، او ترټولو لوړ څرور يې کړ او په دې باور دی چې هغه په زړه کې سوځيدلی و، او د هغه په زړه کې د سوځيدو سره يې!
10زه له تا څخه غوښتنه کوم چې ماته يو هلک راکړه، چې زه د هغه په واسطه تسلی شم چې هغه زما په روغتيا کې حاضر شي، هغه زما سترګې پټې کړي او هغه زما ښخ کړي.
۱۱ بيا هغۀ ته يو آواز راغے چه''لکه څنګه چه تا اول په نقاشو کښے تکيه وکړه اَؤ هغوئ ته ئے قربانی ورکړے دے، نو په دے وجه به تا تر ټول عمر بے اولاده پاتے شی.
۱۲خو د خپلې خور زوی نادان واخله او خپل بچي يې وګرځوه او هغه ته خپل تعليم او ښه پالنه ورزده کړه او ستا په مرګ به هغه ښخ کړي.
۱۳نو بيا هغۀ د خپلې خور زوئ نادان راواخيستو، چې يو وړوکی شيدې ورکوونکی وُو .او هغه اتو لوند نرانو ته وسپارلو چې هغوئ هغه شيدوی او هغه راولی.
۱۴اَؤ هغوئ هغه دَ ښۀ خوراک اَؤ نرمو ترېيتونو اَؤ ورېښمي جامو اَؤ ارغواني اَؤ خړ رنګه لوئے کړو .او هغه د ورېښمو په تختونو کښېناست.
۱۵کله چې نادان لوی شو او د ديودار په شان پورته شو، هغه ته يې د ښو اخلاقو، ليکلو او علم او فلسفي ښوونه وکړه.
۱۶د ډېرو ورځو نه پس سنهريب بادشاه حِقار ته وکتل او ويې ليدل چې هغه ډېر زوړ شوی دی، بيا يې ورته وويل.
۱۷ے زما عزتمنده ملګرې، تکړه، امانتداره، هوښياره، والي، زما سکرتر، زما وزيره، زما چانسلره او مشره !په رښتيا چې ته ډېر زوړ شوی يې او د کلونو په تېرېدو سره وزن لرونکی يې .او له دې نړۍ څخه ستا وتل بايد نږدې وي.
۱۸ ما ته ووايه چې ستا نه وروسته به زما په خدمت کې څوک ځای ولري .حقير ورته وويل :ای زما ربه ستا سر دې تل ژوندی وي !ازما د خور زوی نادان دی، ما هغه خپل ماشوم کړی دی.
۱۹او ما هغه لولې او خپل عقل او پوهه مې ورته ښوولې ده.
۲۰بادشاه ورته وويل :اې حقياره !هغه زما حضور ته راولئ، چې زه يې ووينم، او که زه هغه مناسب وموم، هغه په خپل ځای کېږده .او ته به په خپله لاره لاړ شې، چې استراحت وکړې او پاتې ژوند په خوږه آرامۍ کې تير کړې!

۲۱بيا حقيار لاړ او د خپلې خور زوئ نادان يې وړاندې کړو .او هغه ته يې درناوی وکړ او هغه ته يې د ځواک او عزت هيله وکړه.
۲۲ هغه ورته وکتل او د هغه ستاينه يې وکړه او په خوشحالۍ سره يې حقيار ته ووېل :ايا دا ستا زوی دی؟ زه دعا کوم چې خدای دې وساتي .او لکه څنګه چې تا زما او زما د پلار سرحدم خدمت کړی دی، نو دا هلک دې زما خدمت وکړي او زما کار، زما اړتياوې او زما سوداګرۍ پوره کړي، ترڅو زه د هغه عزت وکړم او ستاسو په خاطر هغه ځواکمن کړم.
۲۳بيا حقيار بادشاه ته سجده وکړه او ورته يې ووئيل، ”اے زما مالِکه بادشاه، ستا سر دې د تل دپاره ژوندی وی !زه له تا څخه غواړم چې ته زما د نادان زوی ته صبر وکړې او د هغه خطاګانې وبخښه چې هغه ستا خدمت وکړي لکه څنګه چې مناسب دی'.
۲۴نو بادشاه د هغۀ سره قسم وکړو چې هغه به د خپلو ملګرو نه تر ټولو لوئ او د خپلو ملګرو نه تر ټولو زورور جوړوی، او دا به د هغۀ سره په ټول عزت او احترام کښې وی .او لاسونه يې ښکل کړل او الوداع يې وکړه.
۲۵او هغه نادان ونيولو .د هغه د خور زوی يې له هغه سره يو ځای ناست و او شپه او ورځ يې ورته ښوونه کوله، تر دې چې هغه يې د ډوډۍ او اوبو په پرتله له عقل او پوهې څخه ډک کړی و.

فصل 2

د پخوانيو ورځو "غريب ريچارډ المانک "د پيسو، ښځو، جامو، سوداګرۍ، ملګرو په اړه د انساني چلند غير معمولي اصول .په ځانګړې توګه په زړه پورې متلونه په 12، 17، 23، 37، 45، 47آيتونو کې موندل شوې .د 63آيت د نن ورځې ځينې سينکيزم سره پرتله کړئ.
۱ نو هغه ورته تعليم ورکړ او ويې ويل :اې زويه !زما خبرې واورئ او زما مشورې تعقيب کړئ او هغه څه چې زه وايم په ياد ولرئ.
۲اې زما زويه !که ته يوه خبره واورې، په زړه کې دې مړ شه او بل ته يې مه ښکاره کوه، داسې مه کوه چې د ژونديو ډبرو په بڼه بدله شي، ژبه دې وسوځوي او په بدن کې دې درد پيدا کړي او د خدای په وړاندې به شرمنده شې .سړی
۳اې زما زويه !که تاسو يو راپور اوريدلی وي، هغه مه خپروئ .او که تاسو يو څه ليدلي وي، هغه مه وايئ.
۴اې زما زويه !د اورېدونکو لپاره خپل فصاحت آسانه کړئ، او د ځواب په ورکولو کې بېړه مه کوئ.
۵اې زما زويه !کله چې تا څه اورېدلي، هغه مه پټوئ.
۶ای زما زويه !مهربندي نه خلاصوي، نه يې خلاصوي، او نه خلاصې غوټې مه مهر کوه.
۷ای زما زويه !د ظاهري ښکلا لپاره لالچ مه کوه، ځکه چې دا له منځه ځي او له منځه ځي، مګر يو عزتمند يادونه د تل لپاره پاتې کيږي.
۸اې زما زويه !يوه احمقه ښځه دې په خپلو خبرو دې دوکه نه کړي، داسې نه ده چې ته به تر ټولو بدمرغه مړ شې، او هغه به تا په جال کې را ونغاړي تر څو چې ته په جال کې نه شې.
۹اے زما زويه !هغه ښځه مه غواړئ چې په جامو او عطرونو سره بستره وي، چې په خپل روح کې سپکاوی او احمق وي .افسوس که تا هغې ته څه ورکړي چې ستا دي، يا هغه څه چې ستا په لاس کې دي هغې ته ورکړي او هغه ته په ګناه کې راښکته کړي او خدای په تا باندې غضب وکړي.
۱۰اے زما زويه !د بادامو د ونې په څېر مه کېږئ، ځکه چې د ټولو ونو نه مخکې پاڼې او د ټولو نه وروسته د خوراک وړ ميوه راښکاره کوي، بلکې د توت د ونې په څېر اوسئ چې د ټولو ونو نه مخکې د خوراک وړ مېوه راوړي او د ټولو نه وروسته پاڼې.
۱۱اے زما زويه !خپل سر ټيټ کړه، خپل غږ نرم کړه، په نرمۍ سره، په سمه لار روان شه، او ناپوه مه کيږه .او د خندا په وخت کې خپل غږ مه پورته کوه، ځکه چې که په لوړ غږ کور جوړ شوی وای، نو خر به هره ورځ ډېر کورونه جوړ کړي .او که د زور په زور د کوهې چلول شوی وای، نو د اوښانو له اوړو به به يې هيڅکله هم نه لرې کول.
۱۲اې زويه !د هوښيار سړي سره د تيږو ليږل د افسوس سړي سره د شرابو څښلو څخه غوره دي.
۱۳اے زما زويه !خپل شراب د عادلانو په قبرونو کې توی کړئ او د ناپوهو او سپکو خلکو سره مه څښئ.
۱۴اې زما زويه !له هوښيارانو سره وجنګيږئ چې له خدايه وېرېږي او د هغوی په څېر اوسئ، او د ناپوهانو په څېر مه ځئ، داسې نه شئ چې د هغه په څېر شئ او د هغه لارې زده کړئ.
۱۵اې زما زويه !کله چې تاسو يو ملګری يا ملګری پيدا کړی، هغه هڅه وکړئ، او وروسته يې ملګری او ملګری جوړ کړئ .او پرته له محاکمې د هغه ستاينه مه کوئ .او د هغه سړي سره خپلې خبرې مه خرابوئ چې د عقل نه لري.
۱۶اې زما زويه !په داسې حال کې چې بوټان ستاسو په پښو کې پاتې کيږي، د هغې سره په اغزو باندې وګرځئ، د خپل زوی، خپل کورنۍ او ماشومانو لپاره لاره جوړه کړئ، او خپله کښتۍ مخکې له دې چې هغه په سمندر کې لاړ شي او د هغې په څپو او ډوب شي او هغه نشي کولی .خوندي شوی
۱۷اے زما زويه !که مالدار مار وخوري نو وايي :دا د خپل عقل له مخې دی او که غريب سړی وخوري نو خلک وايي :د هغه له لوږې .
۱۸اے زما زويه !هغه ستا په ورځنۍ ډوډۍ او مالونو راضي کيږی او د بل د څيزونو لالچ نه کوی.
۱۹اے زما زويه !د احمق ګاونډی مه کيږه، د هغه سره ډوډۍ مه خورئ، او د ګاونډيانو په مصيبتونو خوشحاله مه کوئ .که ستا دښمن په تا ظلم وکړي، مهربانی ورته وکړه.
۲۰اے زما زويه !هغه سړی چې له خدای څخه ويره لري تاسو د هغه څخه ويره وکړئ او د هغه عزت وکړئ.
۲۱اے زما زويه !جاهل سړی غورځيږي او غورځيږي، او هوښيار سړی که څه هم وغورځيږي، نه نه غورځيږي او که ولويږي هم ژر پاڅيږي، او که ناروغ وي، د خپل ژوند ساتنه کولای شي .مګر لکه څنګه چې د ناپوه، احمق سړي لپاره، د هغه د ناروغۍ لپاره هيڅ درمل نشته.
۲۲اے زما زويه !که تاته يو څوك درکړي چې له ځانه کم وي نو د هغه د ليدو لپاره مخکې لاړ شه او ولاړ شه او که هغه تاته بدله ورنه کړه نو د هغه رب به تاته د هغه بدله ورکړي.
۲۳اے زما زويه !د خپل زوی په وهلو کې مه پرېږده، ځکه چې ستا د زوی څښل د باغ لپاره د سرې په څېر دی، لکه د کڅوړې خوله تړل، او د ځناورو د تړلو او د دروازې د تړلو په څېر.

۲۴اې زما زویه !خپل زوی له بدو څخه منع کړه او هغه ته د اخلاقو ښوونه وکړه مخکې له دې چې هغه ستا په وړاندې بغاوت وکړي او تا د خلکو په منځ کې له سپکاوي سره مخ کړي او ته په کوڅو او مجلسونو کې خپل سر ودروې او د هغه د بدو اعمالو سزا درکړل شي.
۲۵اې زما زویه !له مخکینی پوستکي سره یو غوړه غویی، او د پړونو سره یو لوی خر، او د لویو ښکرونو لرونکی غویی مه اخلئ، نه د یو چالاک سړي سره دوستي وکړئ، نه د هر هغه څه لپاره چې تاسو یې ترسره کوئ، یو جنګیالی غلام، او نه د غله غلامه واخلئ .دوی به برباد کړي.
۲۶اې زما زویه !ستا مور او پلار دې په تا لعنت نه وي او رب دې ترې راضي وي .ځکه چې ویل شوي دي" :څوک چې خپل پلار یا مور ته سپکاوی کوي هغه دې په مرګ مړ کړي)زما معنی د ګناه مرګ(؛ او څوک چې د خپل مور او پلار عزت کوي هغه به خپل عمر او عمر اوږد کړي او هرڅه به ښه وګوري" .
۲۷ اے زما زویه !په لاره کې له وسلو پرته مه ځئ، ځکه چې تاسو نه پوهیږئ چې دښمن به کله تاسو سره مخامخ شي، ترڅو تاسو د هغه لپاره چمتو شئ.
۲۸اې زما زویه !د یوې بې پاڼې ونې په څیر مه اوسئ چې وده نه کوي، بلکې د هغې ونې په څیر اوسئ چې په پاڼو او ونو پوښل شوي وي .د هغه سړي لپاره چې نه ښځه لري او نه ماشومان په دنیا کې ذلیل کیږي او د دوی لخوا نفرت کیږي لکه د بې پاڼو او بې میوې ونې.
۲۹ے زما زویه !د سړک په غاړه د یوې میوې لرونکې ونې په څیر اوسئ چې میوه یې هر څوک چې تیریږي وخوري او د صحرا حیوانات د هغې سیوري لاندې آرام کوي او د هغې پاڼې خوري.
۳۰ے زما زویه !هر پسه چې له خپلې لارې وځي او ملګري یې د لیوه خوراک شي.
۳۱ے زما زویه !داسې مه وایه چې زما رب احمق دی او زه هوښیار یم او د ناپوهۍ او حماقت خبرې مه کوه، داسې مه کوه چې ته به یې سپکې کړې.
۳۲ے زما زویه !له هغو بندګانو څخه مه کیږئ چې څښتن ورته وایي" :له موږ څخه لرې شه، "مګر د هغو کسانو څخه یو چې دوی ورته ووایې چې "موږ ته نږدې شه او موږ ته راشه."
۳۳ے زما زویه !خپل غلام ته د هغه د ملګري په حضور کې مه ګوره، ځکه ته نه پوهیږې چې په پای کې به د دوی څخه کوم یو ډیر ارزښت ولري.
۳۴ے زما زویه !له خپل رب څخه مه ویریږه چې ته یې پیدا کړې، کنه هغه به له تا خاموشه شي.
۳۵ے زما زویه !خپله خبره سمه کړه او ژبه مو خوږه کړه .او خپل ملګري ته اجازه مه ورکوئ چې ستا په پښو ودریږي، که نه نو هغه به بل ځل ستا په سینه ودریږي.
۳۶ے زما زویه !که تاسو یو هوښیار سړی د حکمت په کلمه ووهئ، دا به د هغه په سینه کې د شرم احساس په څیر پټ شي .خو که ته په جاهل باندې په لرګي ووهې نو هغه به نه پوهیږي او نه به اوري.
۳۷اې زما زویه !که ته د خپلو اړتیاو لپاره یو هوښیار سړی راولیږئ، هغه ته ډیر امر مه کوئ، ځکه چې هغه به ستاسو سوداګرۍ وکړي لکه څنګه چې تاسو یې غواړئ :او که تاسو یو احمق راولیږئ، هغه ته امر مه کوئ، مګر خپل ځان ته لاړ شئ او خپل تجارت وکړئ، ځکه چې تاسو هغه ته امر وکړه، هغه به هغه څه ونه کړي چې ته یې غواړې .که دوی تاسو د سوداګرۍ لپاره لیږئ، نو ژر تر ژره یې پوره کړئ.
۳۸اې زما زویه !د خپل ځان څخه د یو سړي دښمن مه جوړوه، ځکه چې هغه به ستاسو اندازه واخلي او ستاسو څخه به انتقام واخلي.
۳۹ے زما زویه !د خپل زوی او د خپل نوکر محاکمه وکړه، مخکې له دې چې خپل مالونه دوی ته وسپارې، نه دا چې دوی یې له منځه یوسي .ځکه چې هغه څوک چې ښېړ لاس لري هوښیار بلل کیږي، که څه هم هغه احمق او ناپوه وي، او هغه څوک چې خالي لاس لري، غریب، جاهل بلل کیږي، حتی که هغه د حکیمانو شهزاده وي.
۴۰ ای زما زویه !ما یو کالو سینت خوړلی، او الوز یې تیر کړی، او ما د فقر او کمښت پرته بل څه نه دي موندلي.
٤١ ای زما زویه !خپل زوی ته سستي او لوږه ور وښایه، ترڅو د خپل کور په اداره کې ښه کار وکړي.
۴۲ ای زما زویه !ناپوهانو ته د هوښیارانو ژبه مه ښووئ، ځکه چې دا به د هغه لپاره دروند وي.
٤٣ ای زما زویه !خپل حالت خپل ملګري ته مه ښکاره کوه، کنه د هغه له خوا به سپک شي.
٤٤ ای زما زویه !د زړه ړوندتوب د سترګو له ړندو څخه ډېر غمجن دی، ځکه چې د سترګو ړوند لږ څه لار موندلی شي، خو د زړه ړوند لار نه شي موندلی، له نېغه لار نه پرېږدي او په کږه لار ځي .لاره
٤٥ ای زما زویه !د انسان په پښه ګوزار کول د ژبې له ګوزاره غوره دي.
٤٦ ای زما زویه !هغه ملګری چې نږدې وي د غوره ورور څخه غوره دی چې لیرې وي.
٤٧ ای زما زویه !ښکلا له منځه ځي، خو زده کړه دوام کوي، او نړۍ له منځه ځي، خو ښه نوم نه ورکېږي او نه له منځه ځي.
٤٨ ای زما زویه !هغه څوک چې آرام نه لري، د هغه مرګ تر ژوند غوره و .او د ژړا غږ د سندرو له غږ څخه غوره دی .د خپګان او ژړا لپاره، که د خدای ویره په دوی کې وي، د سندرو او خوشحاله غږ څخه غوره دي.
٤٩ ای زما بچیه !ستا په لاس کې د چونګښې تنده د خپل ګاونډي په لوښي کې د غوښې څخه غوره ده .او تا ته نږدې پسه د لرې غوا څخه غوره ده .او ستا په لاس کې یوه مرغۍ له زرو الوتونکو مرغیو څخه غوره ده .او فقر چې راټولیږي د ډیر رزق له ویشلو څخه غوره دی . او ژوندی ګیدړ تر مړ زمری ښه دی .او یو پونډ وړۍ د یو پونډ مال څخه غوره ده، زما مطلب د سرو زرو او سپینو زرو څخه دی .ځکه چې سره زر او سپین زر په زمکه پټ دي او نه لیدل کیږي .مګر وړۍ په بازارونو کې پاتې کیږي او لیدل کیږي او دا د هغه چا لپاره ښکلا ده چې دا یې اغوندي.
۵۰ ای زما زویه !یوه وړه نصیبه له ړنګې شوې بخت څخه غوره ده.
۵۱ ای زما زویه !یو ژوندی سپی د مړ غریب سړي څخه غوره دی.
۵۲ ای زما زویه !یو غریب سړی چې نیک عمل کوي د هغه شتمن سړي څخه غوره دی چې په ګناه کې مړ وي.
53ای زما زویه !په زړه کې یوه خبره وساتئ، او دا به تاسو ته ډیره وي، او د خپل ملګري راز افشا کړئ.

54اى زما زويه !تر څو چي ته په خپل زړه کي مشوره نه وي کړي، د خولي څخه يوه خبره هم مه کوه .او د خلکو تر منځ په شخړه کي مه ودرېږه، ځکه چي له بدې خبرې څخه شخړه را منځته کيږي، او له شخړو څخه جګړه راځي، او له جګړې څخه جګړه راځي، او ته به شاهدي ورکولو ته مجبور شي .مګر له هغه ځايه وتښته او ځان آرام کړه.
55اى زما زويه !د خپل ځان څخه د ځواکمن سړي سره مقابله مه کوئ، مګر تاسو ته د صبر روحيه، صبر او ښه اخلاق ترلاسه کړئ، ځکه چي له دې څخه غوره بل څه نشته.
56اى زما زويه !د خپل لومړي ملګري څخه کرکه مه کوئ، ځکه چي دويم ممکن پای نه وي.
57اى زما زويه !د هغه په مصيبت کي د غريبانو سره ليدنه وکړئ، د سلطان په حضور کي د هغه په اړه خبرې وکړئ، او د زمري د خولي څخه د هغه د ژغورلو لپاره ډير زيار وکړئ.
58اى زما زويه !د خپل دښمن په مرګ خوشحالي مه کوه، ځکه لږ وخت وروسته ته به د هغه ګاونډی شي، او څوک چي په تا ملنډې وهي هغه ته درناوی او عزت کوه او مخکي له دې چي په سلام کي ورسره اوسي.
59اى زما زويه !که اوبه په اسمان کي ولاړې شي، تور کانګ سپين شي، او مرئ د شاتو په څير خوږ شي، نو ناپوهان او احمقان به پوه شي او هوښيار شي.
60اى زما زويه !که غواړې چي هوښيار واوسي نو خپله ژبه له دروغو، لاس له غلا او سترګي له بدو وينو .نو ته به هوښيار وبلل شی.
61اى زما زويه !هوښيار سړی دې په ريښه ووهي، مګر کم عقل دې ته په خوږه مالګه نه اچوي .په ځوانۍ کي عاجزي کوه او په خپل بوډاتوب کي به عزتمند شي.
62اى زما زويه !د هغه د قدرت په ورځو کي د يو سړی سره مه کوئ او نه د سيلاب په ورځو کي يو سيند.
63اى زما زويه !د ښځي په واده کي عجلت مه کوه، ځکه چي که ښه شوه، نو هغه به ووايي :اى زما ربه، ماته رزق راکړه .او که ناروغ شو، نو هغه به د هغه چا په اړه ارزونه وکړي چي د دې لامل و.
64اى زما زويه !څوک چي په جامو کي ښايسته وي، په خبرو کي هم همداسي وي .او هغه څوک چي په لباس کي بدرنګه وي، په خبرو کي هم همداسي وي.
65اى زما زويه !که تا غلا کړې وي، سلطان ته يي خبر کړه او هغه ته يي يوه برخه ورکړه، ترڅو له هغه څخه وژغورل شي، ځکه چي تاسو به د سختۍ سره مخ شئ.
66اى زما زويه !د هغه چا سره دوستي مه کوه چي لاس يي ډک او ډک وي او د هغه چا سره دوستي مه کوه چي لاس يي تړلی او وږی وي.
67څلور شيان دي چي نه پاچا او نه د هغه لښکر خوندي کيدی شي :د وزير لخوا ظلم، بد حکومت، د ارادې خرابول، او په رعيت باندې ظلم .او څلور شيان چي پټ نه شي پاتي کيدی :هوښيار، احمق، شتمن او غريب'.

دريم څپرکی

احکار د دولت په چارو کي له فعالي ونډې څخه تقاعد شو .هغه خپل مالونه خپل غدار وراره ته ورکوي .دلته د حيرانتيا کيسه ده چي څنګه يو بې شکره بې کفايته جعل کونکی بدليږي .د احيکر د مينځلو لپاره يوه هوښياره دسيسه د هغه د مرګ په سزا محکوميږي .ظاهراً د اخکار پای.
1دا ډول حقيار وويل، کله چي هغه د خپلي خور زوی نادان ته دا حکمونه او متلونه ختم کړل، هغه تصور وکړ چي هغه به دا ټول وساتي، او هغه نه پوهيده چي د دې په بدل کي هغه د ستړيا، سپکاوی او ملنډو ښکارندوی دی.
2وروسته حقيار په خپل کور کي ناست و او خپل ټول مالونه، غلامان، غلامان، اسونه، څاروي او نور هر څه چي هغه يې درلودل او ترلاسه کړي وو، نادان ته وسپارل .او د داوطلبی او منع کولو واک د نادان په لاس کي پاتي شو.
۳ او حقيار په خپل کور کښي په آرام کښېناستو او هر وخت به حقير لاړ او بادشاه ته به يې درناوی وکړ او کور ته راستون شو.
۴کله چي نادان پوه شو چي د منع کولو او منع کولو واک يې په خپل لاس کي دی، نو د حقيار مقام ته يې سپکاوی وکړ او په هغه يې ملنډې ووهلي او چي کله راښکاره شو نو ملامت يې کړ او ويې ويل :زما تره حقيار په خپل لاس کي دی .او هغه اوس هيڅ نه پوهيږي.
۵او هغه د غلامانو او نوکرانو په وهلو او د آسونو او اوښانو په خرڅولو او د هغه د تره حقيار په ټولو څيزونو باندې په خرڅ کولو شروع وکړه.
۶او کله چي حقيار وليدل چي نه په خپلو نوکرانو او نه په خپل کور باندې رحم نه کوي، نو هغه پاڅېد او د خپل کور څخه يې وشړلو او پاچا ته يې ولېږه چي خبر کړي چي د هغه مال او روزي يې خوره کړې ده.
۷پاچا پاڅېد او نادان يې راوغوښت او ورته يې وويل :تر څو چي حقيار روغ پاتي شي، هيڅوک به د هغه په مال، نه د هغه په کورنۍ او نه د هغه په مالونو باندې واکمن شي.
۸او د نادان لاس د هغه د تره حقيار او د هغه د ټولو مالونو څخه پورته شو او په دې ترڅ کي هغه نه دننه لاړ، نه بهر او نه يې سلام واچاوه.
۹ بيا حقير د خپلي خور زوی نادان سره د هغه د زحمت څخه توبه وکړه او هغه ډير غمجن شو.
۱۰او د نادان يو کشر ورور وو چي بنوزردان نوميده، نو حقيار هغه د نادان په ځائې کښېښودو او په ډېر عزت يې لوئ کړو .او هغه ټول هغه څه چي د هغه ملکيت وو هغه ته يې وسپارل او هغه يې د خپل کور والي وټاکه.
۱۱کله چي نادان په دې پوه شو چي څه شوي دي، هغه په حسد او حسد باندې اخته شو او هر هغه چا ته يې شکايت وکړ چي پوښتنه يې کوله، او د هغه تره حقيار يې ملنډې وهلي او ويې ويل :زما تره زه له خپل کور څخه وشړم .پر ما خپل ورور غوره کړم، خو که لوی څښتن ماته قدرت ورکړی، نو د وژل کېدو بدبختي به پرې راکړي.

۱۲اَوُ نادان دَ هغهٔ دَ پاره دَ ډوډئ دَ پاره غور کولو ته ادامه ورکړه .څه موده وروسته نادان دا خبره په خپل ذهن کې را وګرځوله او د فارس د پاچا شاه حکمت زوی اکيش ته يې يو ليک وليکه:

۱۳تا ته د اسور او نينوا د بادشاه سنحيريب او د هغه د وزير او د هغه د سکرتر حيقار له طرفه امن، روغتيا، ځواک او عزت دی، ای لوی پاچا !اجازه راکړئ چې زما او ستا تر منځ قلم وي.

۱۴اَوُ کله چه دا ليک تا ته ورسی، کهٔ تهٔ پاڅېږی او د نصرين ميدان، اسور او نِينوا ته ګرندی لاړ شی، نو زهٔ به بادشاهی بې له جنګه او بې جنګه تاته درکړم.

۱۵او هغهٔ د مِصر بادشاه فرعون ته د حِقار په نوم يو بل خط هم وليکل" .زما او ستا تر منځ دې سوله وشي، اې ستر پاچاه!

۱۶اکه چېرې د دې خط په وخت کې تاته ورسېږي، ته راپاڅېږې او د اسور او نينوا نه د نصرين ميدان ته لاړ شې، زه به تاته بې له جنګه او بې جنګه سلطنت درکړم.

۱۷او د نادان ليکنه د خپل تره حقيار د ليکلو په شان وه.

۱۸ بيا يې دوه خطونه وتړل او د خپل تره حقيار په مهر يې مهر کړل .دوی بيا هم د پاچا په ماڼۍ کې وو.

۱۹ بيا هغه لاړ او د پاچا له خوا يې خپل تره حقيار ته يو ليک وليکه :زما وزير، زما سکرتر، زما چانسلر حقيار ته سلام او روغتيا.

۲۰اې حقياره، چې کله دا ليک تاته ورسېږي، نو ټول عسکر چې له تا سره دي، راغونډ کړه او په جامو او شمېر کې يې پوره کړه او په پنځمه ورځ يې د نصرين په ميدان کې ماته راوړه.

۲۱کله چې ته هلته ما وويني چې خپل خوا ته راروان يم نو بيړه وکړئ او لښکر زما په خلاف د يو داسې دښمن په توګه راوباسئ چې زما سره وجنګېږی، ځکه چې ما سره د مصر د بادشاه فرعون سفيران هم شته چې هغوئ زمونږ قوت ووينی .پوځ او ښايي له موږ څخه وېرېږي، ځکه هغوی زموږ دښمنان دي او له موږ څخه کرکه کوي.

۲۲بيا يې په هغه ليک مهر ولګاوه او د پاچا د يو نوکر په واسطه يې حقيار ته ولېږه .او هغه بل خط يې چې ليکلی و، واخست او د پاچا په مخکې يې خپور کړ او هغه يې ولوست او مهر يې ورته وښود.

۲۳کله چې بادشاه په دې خط کښې څهٔ واورېدل نو ډېر حيران شو او په ډېر غصې او سخت غصې شو او وې وئيل، ”آه، ما خپل حکمت ښکاره کړ !ما حقيار ته څه کړي دي چې دا ليکونه يې زما دښمنانو ته ليکلي دي؟ ايا دا زما د هغه له طرفه زما د ګټو په بدل کې دی؟

۲۴نادان هغهٔ ته ووئيل، ”بادشاه مه خفه کېږه !او نه په غوسه کېږو، خو راځئ د نصرين ميدان ته لاړ شو او وګورو چې دا کيسه رښتيا ده که نه.

۲۵بيا په پينځمه ورځ نادان پاڅېدو او بادشاه، سپاهيان او وزير يې ونيول او د نصرين دښتې ته لاړل .او پاچا وکتل، او ګوره !حقيار او لښکر په صف کې و.

۲۶کله چې حقيار وليدل چې بادشاه هلته دی، نو هغه ورنژدې شو او لښکر ته يې اشاره وکړه چې د جنګ په شان حرکت وکړي او د بادشاه په خلاف په صف کښې جنګېږی لکه څنګه چې په خط کښې ليکلے شوی وُو، هغه نهٔ پوهېده چې نادان د څهٔ دپاره کنده کش کړې ده .هغه

۲۷ کله چې بادشاه د حقيار دا عمل وليد نو په وېره، وېره او حيرانتيا يې لاس پورې کړ او په ډېر غصه شو.

۲۸نادان هغهٔ ته ووئيل، ”تا ليدلے دے، اے زما مالِکه بادشاه !دې بدمرغه څه وکړل؟ خو ته مه غوسه کېږه او مه غمجن کېږه، مګر خپل کور ته لاړ شه او په خپل تخت کې کښېنږه، زه به حقير تا ته راوړم چې په زنځيرونو تړلی او په زنځيرونو تړل شوی او ستا دښمن به پرته له زحمت څخه وباسم.

۲۹بادشاه بېرته خپل تخت ته ستون شو او د حقار په اړه يې په قهر شو او د هغه په اړه يې هيڅ ونه کړل .نادان حقير ته ورغی او ورته ويې ويل :ياالله !پادشاه په حقيقت کې په تاسو کې په ډېره خوښۍ سره خوشحاله دی او ستا څخه مننه کوم چې هغه څه چې تاسو ته يې امر کړی دی.

۳۰اَوُ اوس هغه زهٔ تا ته رالېږلے يم چې سپاهيان د هغوئ دَ دُوُو دَ پاره راواستوئ او دَ هغهٔ نه راشئ چې لاسُونه يې تړلي وي او پښې يې په ځنځيرونو تړلي وي، چې د فرعون سفيران دا ووينی اَوُ دَ بادشاهی خاوندان شی .د هغوی او د هغوی د پاچا څخه ډارېدل'.

۳۱ بيا حقيار ځواب ورکړ او ويې ويل :اورېدل اطاعت کول دي .او هغه سمدستي پاڅېد او خپل لاسونه يې شاته وتړل او پښې يې وتړلې.

۳۲ نادان هغه ونيولو او د هغهٔ سره بادشاه ته لاړو .او کله چې حقيار د پاچا حضور ته ننوت، په ځمکه يې سجده وکړه او پاچا ته يې د واک او تل پاتې ژوند هيله وکړه.

۳۳ بيا پاچا وويل، اې زما سکرتره، زما د چارو والي، زما چانسلره، زما د دولت واکمنه، ماته ووايه چې ما ستا سره څه بدې کړې دي چې تا ماته د دې بد عمل بدله راکړه.

۳۴بيا هغوئ هغهٔ ته دَ هغهٔ په ليکلو اَوُ دَ مهر سره خطُونه وښودل .کله چې حقيار دا وليدل، نو د هغه لاسونه لړزېدل او ژبه يې په يو وخت بنده شوه او له وېرې يې يوه کلمه هم نه شوه ويلای .خو هغه خپل سر د ځمکې په لور ځوړند کړ او ګونګ وو.

۳۵کله چې پاچا دا وليدل نو ډاډه شو چې دا خبره د ده له خوا ده، نو سمدستي راپاڅېد او هغوی ته يې امر وکړ چې حقيار ووژني او د ښار څخه بهر د هغه په غاړه باندې توره ووهي.

۳۶ بيا نادان چيغې کړې او ويې ويل :اې حقياره، تور مخه !د پاچا په دې کار کې ستا پام يا ځواک څه ګټه لري؟'

37په دې توګه کيسه کوونکی وايی .او د توره باز نوم ابو سميک وو .پاچا ورته وويل :اې توره ماره !پاڅېږه، لاړ شه، د کور په دروازه کې د حقيار غاړه غوڅه کړه او سر يې له بدن څخه سل متره لېرې کړه'.

۳۸بيا حقيار د پادشاه په مخ کې زنګون وواهه او ويې ويل” :زما ښتن پادشاه دې د تل لپاره ژوندی وي !او که ته غواړې چې ما ووژنې، نو ستا ارمان دې پوره شي .او زه پوهېږم چې زه ګناهکار نه يم، مګر بدکار سړی بايد د خپل بد کار حساب ورکړي .سره له دې، اې زما ښتنه !زه له تا او ستا د ملګرتيا غوښتنه کوم، توره باز ته اجازه راکړه چې زما جسد خپلو غلامانو ته وسپاري، چې هغوی مې ښخ کړي او ستا غلام ستا قرباني شي'.

۳۹پادشاه پاڅېد او تورسرې ته يې حُکم ورکړو چې د هغهٔ سره د هغهٔ د خواهش مطابق عمل وکړی.

۴۰نو هغه سمدلاسه خپلو نوکرانو ته امر وکړ چې حقيار او توره بوړه ونيسي او لوڅ ورسره لاړ شي چې هغه ووژني.

۴۱کله چې حقیار په ډاډه زړه پوه شو چې هغه به وژل کیږي، خپلې مېرمنې ته يې ولېږه او ورته يې وويل :بهر راځه او راسره ووينه، له تا سره زر پېغلې پېغلې واخله او د ارغواني جامو جامې واغوندې .وربښم چې زما له مرګه مخکې زما لپاره ژاړي.
۴۲او د توره باز او د هغه د نوکرانو دپاره مېز تيار کړه .او ډېر شراب وڅښئ، چې دوی وڅښي.
۴۳او هغې هر څۀ وکړل چې هغۀ ورته حُکم ورکړو .او هغه ډيره هوښياره، هوښياره او هوښياره وه .او هغې ټول ممکنه عدالت او زده کړه متحد کړه.
۴۴کله چې د پادشاه لښکر او تورسرې راورسېدې نو د مېز مېز او د شرابو او خوندورې لوښي يې وموندل او خوراک او څښاک يې پيل کړل تر څو چې په شرابو او شرابو اخته شول.
۴۵ بيا حقيار توره بوره له ډلې څخه بلې خوا ته يووړه او ويې ويل :ای ابو سميک ايا ته خبر نه يې چې کله د سنخيريب پلار سرمدوم پاچا غوښتل چې تا ووژني، نو ما تا له ځانه سره يوړل او په يو ټاکلي ځای کې مې پټ کړل .د پاچا غوسه کمه شوه او هغه ستا غوښتنه وکړه؟
۴۶او کله چې ما تا د هغه حضور ته راوست، هغه په تا باندې خوشحاله شو، او اوس هغه مهرباني په ياد ساته چې ما په تا کړې وه.
۴۷او زه پوهيږم چې پاچا به زما په اړه توبه وباسي او زما د اعدام په اړه به په لوی غضب اخته شي.
۴۸ځکه چې زه ګناهکار نه يم او کله چې ته ما د هغه په مانۍ کې د هغه په حضور کې وړاندې کړې، نو ته به د لوی بخت سره مخامخ شي او پوه شي چې زما د خور زوی نادان ما دوکه کړې او زما سره يې دا بد کار کړی دی .پاچا به زما له وژلو توبه وباسي .او اوس زه د خپل کور په باغ کې حجره لرم او هيڅوک يې نه پوهيږي.
49زما د ميرمنې په پوهيدو سره ما په هغې کې پټ کړه .او زه په زندان کې يو غلام لرم چې د وژل کيدو مستحق دی.
۵۰ هغه بهر راوغواړئ او زما جامې اغوستې او نوکرانو ته حُکم ورکړو چې کله په شرابو مست شو نو هغه ووژنئ .دوی به نه پوهيږي چې دا څوک دي چې دوی وژني.
۵۱ او د هغه سر يې د هغه له بدن څخه سل متره ليرې کړه او د هغه جسد يې زما غلامانو ته ورکړ چې دوی يې ښخ کړي .او تا به زما سره يوه لويه خزانه کېښوده.
۵۲ بيا هغه توره باز هم لکه څنګه چې حقيار ورته امر کړی و، هغه پاچا ته ورغی او ورته يې وويل :ستا سر دې تل ژوندی وي.
۵۳ بيا د حقيار مېرمنې هره اوونۍ هغه ته په پټنځای کې هغه څه راکښل چې د ده لپاره کافي وو او له ځانه پرته بل څوک پرې نه پوهېدل.
۵۴ او دا کيسه په هر ځای کې تکرار شوه او په هر ځای کې خپره شوه چې څنګه حکيم بابا ووژل شو او مړ شو او د هغه ښار ټولو خلکو د هغه لپاره ماتم وکړ.
۵۵ هغوئ وژړل او ويې ويل :افسوس په تا اے حاقر !او ستاسو د زده کړې او ستاسو د مهربانۍ لپاره !ستا د پوهې په اړه څومره غمجن يم !ستا په شان بل چيرته پيدا کيدای شي؟ او دومره هوښيار، دومره پوه او دومره تکړه سړی به چرته وي چې ستا په شان وي چې ستا ځای ډک کړي؟'
۵۶ خو پاچا د حقيار په اړه توبه وکړه او توبه يې هيڅ ګټه ونه کړه.
۵۷ بيا يې نادان راوغوښت او ورته يې وويل :لاړ شه او خپل ملګري له ځانه سره بوځه او د خپل تره حقيار په خاطر ماتم او ژړا وکړه او د هغه په خاطر د هغه په ياد کې درناوی وکړه.
۵۸خو کله چې نادان نادان، جاهل او سخت زړی د خپل کاکا کور ته لاړو، نو هغه نه ژړل، نه يې غمجن کړ او نه يې ژړل، بلکې بې زړه او بې زړه خلک يې راغونډ کړل او په خوراک او څښاک يې بوخت شو.
۵۹ او نادان د حقيار لونې او غلامان ونيول او بند يې کړل او شکنجه يې کړل او په سختو شرابو يې وڅښل.
۶۰ او هغه د خپل تره د ښځې احترام ونه کړ، چا چې هغه د خپل هلک په شان لوی کړی و، بلکې غوښتل يې چې د هغه سره ګناه وکړي.
۶۱ خو حقيار د پټيدو ځای ته ختلی و، د خپلو بنده ګانو او ګاونډيانو د ژړا غږ يې واورېد او د لوی خدای)ج (ستاينه يې وکړه او شکر يې ادا کړ او تل يې له لوی خدای څخه دعا وکړه. .
۶۲ او هغه تورسر وخت په وخت حقيار ته راتلل په داسې حال کې چې هغه د پټنځای په منځ کې و او حقير راغی او د هغه دعا يې وکړه . او هغه ته يې تسليت ورکړ او د خلاصون هيله يې وکړه.
۶۳ او کله چې په نورو هېوادونو کې دا خبر خپور شو چې د حکيم بابا وژل شوی دی، نو ټول پاچاهان غمجن شول او د سنهريب پاچا ته يې سپکاوی وکړ او د حقير د معما په حلولو يې ژړل.

څپرکی 4

"د سپنکس معماونه ".په حقيقت کې احقر ته څه پيښ شوي .د هغه بيرته ستنيدل.
۱کله چې د مصر پادشاه ډاډ ترلاسه کړ چې حقيار وژل شوی دی، هغه سمدستي پاڅېد او د سنهريب پاچا ته يې يو ليک وليکه چې په هغه کې يې هغه ته د سولې، روغتيا، ځواک او عزت يادونه وکړه چې موږ يې په ځانګړې توګه ستا لپاره هيله کوو .زما ګران ورور، پاچا سنشيريب.
۲ما غوښتل چې د اسمان او زمکې په مينځ کښې يوه قلعه جوړه کړم، او زه غواړم چې تا ماته يو هوښيار او هوښيار سړے راولېږه چې هغه زما دپاره جوړ کړي او زما د ټولو پوښتنو ځواب راکړې، او ما ته د دې دپاره راولېږه .د دريو کلونو لپاره د آشور ماليه او ګمرکي محصول.
۳بيا هغه په ليک مهر ولګوه او سنحيريب ته يې ولېږه.
۴هغۀ دا واخستلو او ولوستلو او خپلو وزيرانو او د خپلې بادشاهۍ مشرانو ته يې ورکړ، نو هغوئ حيران او شرمنده شول، هغه ډېر په غصه شو، او حيران شو چې څنګه عمل وکړي.
۵بيا هغه بوډاګان، پوهان، پوهان، پوهان، فيلسوفان، فال پوهان، نجوميان او هر هغه څوک چې په خپل هيواد کې وو راغونډ کړل او هغوی ته يې ليک ولوست او ورته يې وويل :په تاسو کې به څوک وي؟ د مصر پاچا فرعون ته لاړ شه او د هغه پوښتنې ځواب کړې؟

۶هغوئ ورته ووئيل، ''اې زمونږ مالِکه بادشاه !ته پوهيږې چې ستا په سلطنت کې ستا له وزير او سکرتر حقيار پرته بل څوک نشته چې له دې پوښتنو خبر وي.
۷خو مونږ ته په دې کښې هيڅ مهارت نشته، پرته لدې چې دا د هغهٔ د خور زوئ نادان وى، ځکه چې هغهٔ هغهٔ ته خپل ټول حِکمت، تعليم او پوهه ښوولې ده .هغه ته بلنه راکړه، چې دا سخته زنګونه خلاص کړي'.
۸بيا بادشاه نادان راوغوښتو او ورته يې ووئيل، ''دا خط وګوره او پوه شه چې په دې کښې څهٔ دي .او کله چې نادان يې ولوستل نو ويې ويل :اې زما ربه !څوک د ځمکې او اسمان تر منځ کلا جوړولاى شي؟
۹کله چې بادشاه د نادان خبرې واوريدې نو په ډېر خفګان او خپګان سره د خپل تخت نه راکوز شو او په ايرو کښې کښېنستو او په حقير باندې يې په ژړا او ژړا شروع وکړه.
۱۰وائې چه اې زما غمجنه !اې حقياره چې په رازونو او معماونو پوه شوې !زما لپاره افسوس دى، اى حقياره !اى زما د هيواد ښوونکى او زما د سلطنت حاکمه، زه به ستا په څير چيرته وموم؟ اى حقياره زما د وطن معلمه، زه به چرته وګرځم؟ افسوس زما ستا لپاره دى ! څنګه مې تباه کړل !او ما د يو ناپوه او ناپوه هلک خبرې واوريدې چې بې علمه، بې دين، بې مينې.
11آه !او بيا د خپل ځان لپاره !څوک کولى شي چې ما ته يوازې يو ځل راکړي، يا ماته خبر راکړي چې حقيار ژوندى دى؟ او زه به هغه ته د خپل سلطنت نيمه برخه ورکړم.
12دا زما لپاره د کوم ځاى دى؟ اې، حقيار !چې زه تا ته يوازې يو ځل ووينم، چې تا ته په کتلو او په تا کې د خوښۍ ډکه ساه واخلم.
۱۳آه !اې زما غم ستا لپاره هر وخت !اى حقياره څنګه مې وژلې !او زه ستا په قضيه کې تر هغه وخته پاتې نه شوم تر څو چې ما د موضوع پاى نه وي ليدلى.
۱۴بادشاه شپه او ورځ ژړل .کله چې تورسرې د پاچا قهر او د حقيار غم وليد، زړه يې ورته نرم شو، د هغه حضور ته ورغى او ورته يې وويل:
۱۵اے زما ربه !خپلو بندګانو ته امر وکړه چې زما سر پرې کړي .بيا پاچا ورته وويل :اى ابو سميک ستا ګناه څه ده؟
١٦ اَوْ تُورُور ورته ووئيل، اے زما مالِکه !هر غلام چې د خپل بادار د خبرو خلاف عمل وکړي وژل کيږي او ما ستا د حکم خلاف عمل کړى دى.
۱۷بيا بادشاه ورته ووئيل .اى ابو سميک تا ته افسوس دى په کوم کار دى زما د حکم خلاف عمل وکړ؟
١٨ تورور هغهٔ ته ووئيل،''اې زما مالِکه !تا ماته امر وکړ چې د حقيار ووژنم، او زه پوهيدم چې ته به د هغه په اړه توبه وباسي او دا چې هغه ظلم شوى و، ما هغه په يو ځاى کې پټ کړ او ما د هغه يو غلام وواژه او هغه اوس په کور کې خوندي دى .حوض، او که ته ماته امر وکړي زه به هغه تاته راوړم.
١٩ بادشاه ورته ووئيل .اى ابو سميک پر تا افسوس !تا زما ملنډې وهلې او زه ستا رب يم.
۲۰تُوردار ورته ووئيل، ''نه، خو ستا د سر په ژوند قسم، اے زما مالِکه !حقيار خوندي او ژوندى دى.
۲۱کله چې بادشاه دا خبرې واوريدې نو په دې خبره يقين شو او سر يې لامبو وهلو او د خوشحالۍ نه بې هوښه شو او حُکم يې ورکړو چې حقيار راوغواړى.
۲۲هغهٔ توره باز ته ووئيل، ''اې امانتداره نوکره !که ستا خبرې ريښتيا وي، زه به تا غني کړم، او ستا عزت به ستا د ټولو ملګرو څخه لوړ کړم.
۲۳او تورسر په خوشحالۍ روان شو تر دې چې د حقيار کور ته ورسېدو .بيا يې د پټنځاى دروازه خلاصه کړه او ښکته شو او حکيم ناست يې وليد، چې د خداى ستاينه يې کوله او شکر يې ادا کاوه.
٢٤ هغه په ژړا شو او ورته ويې ويل :اى حقياره، زه تر ټولو لويه خوشحالي، خوشحالي او خوشحالي راوړم!
٢٥ حيقر ورته وويل :اې ابو سميک څه خبر يې؟ او هغه ته يې د فرعون په اړه له پيل څخه تر پايه وويل .بيا يې هغه واخيست او پاچا ته يې لاړ.
۲۶کله چې بادشاه هغه ته وکتل نو هغه يې په بد حالت کښې وليدل چې د هغهٔ ويښتان د وحشي ځناورو په شان اوږده شوي وو، او نوکان يې د عقاب د پنجو په شان اوږده شوي وو، او بدن يې په خاورو خړوب شوى ؤو .د هغه د مخ رنګ بدل شوى او تياره شوى و او اوس د ايرو په څير و.
٢٧ کله چې بادشاه هغه وليدو نو په هغه باندې خفه شو او سمدستي پاڅېدو، غېږ يې ونيوه او ښکل يې کړ او په ژړا شو او ويې ويل :د خداى شکر دې وي !چا ته بيرته ماته راوړې.
٢٨ بيا هغهٔ هغه ته تسلي ورکړه اَوْ تسلي يې ورکړه .او خپله چادر يې وايستله او په توره يې کېښوده او په هغه يې ډېره مهربانه وکړه او ډېر مال يې ورکړ او حقيار ته يې آرام ورکړ.
۲۹بيا حقيار بادشاه ته ووئيل، ''زما مالِک خُدائ دې د تل دپاره ژوندى لره !دا د دنيا د اولادونو اعمال دي .ما ته مې د کجور يوه ونه پاللې ده چې په هغې باندې تکيه وکړم، هغه خواته راښکته شو او زه يې لاندې وغورځاوه.
۳۰خو اې زما ربه !له هغه وخته چې زه ستا په وړاندې راښکاره شوى يم، د ظلم پروا مه کوه !پاچا ورته وويل :د خداى برکت دى چې په تا يې رحم وکړ، او پوه شو چې په تا ظلم شوى، هغه يې وژغوره او د وژل کيدو څخه يې وژغوره.
۳۱خو ګرم حمام ته لاړ شه، خپل سر ومينځه، نوکان پرې کړه، جامې بدلې کړه او د څلويښتو ورځو په موده کې تفريح وکړه، د دې لپاره چې د خپل ځان سره ښه وکړي او خپل حالت او د مخ رنګ ښه کړي .کيداى شي بيرته ستا سره راشي.
۳۲بيا پاچا خپله قيمتي جامې واغوستې او په حقيار باندې يې واچولې، او حکيم د خداى شکر ادا کړ او د پاچا سجده يې وکړه او د لوى خداى په ثنا او ثنا يې خوښ او خوشحاله خپل کور ته روان شو.
۳۳او د هغهٔ د کورنۍ خلق د هغهٔ سره خوشحاله شول، د هغهٔ ملګرے او هر چا چې دا واوريدل چې هغه ژوندے دے هم خوشحال شول.

څپرکی 5

احقر ته د "ردونو "خط بنودل شوی دی .هلکان په عقاب باندې .لومړی "د الوتکې "سواری .مصر ته روان شو .احکار، د هوښیار سړی په توګه د طنز احساس هم لري) .۲۷ آیت.(
۱هغهٔ د بادشاه حُکم ورته وکړل او څلوېښت ورځې يې آرام وکړو.
۲بیا هغه خپله همجنسبازه جامې واغوستې او پاچا ته په سواره روان شو او د خپلو غلامانو سره د هغه شاته او د هغه په مخکې خوشاله شو.
۳خو کله چې د هغهٔ د خور زوئ نادان خبر شو چې دا څهٔ شوی دی، نو وېرې او وېرې ترې راپاڅېدلو او حیران شو، نه پوهېده چې څه وکړي.
۴کله چې حقیار دا ولیدل نو د بادشاه حضور ته ورننوت او سلام يې ورکړ، سلام يې ورنه کړ او په څنګ کې يې کښېناست او ورته يې وويل:
اې زما ګرانه حقیاره !دا لیکونه وګوره چې د مصر پادشاه موږ ته لیږلي وو، وروسته له دې چې هغه اوریدلي وو چې تاسو وژل شوي یاست.
۵هغوئ مُونږ غُصه کړے دے اؤ مُونږ باندې غالب شوی دی، او زمونږ د مُلک ډېر خلق د هغو محصولاتو د وېرې نه مِصر ته تښتېدلی دی چې د مِصر بادشاه د مُونږ نه د غوښتلو دپاره لیږلی دی.
۶ بیا حقیار هغه لیک واخست او ولوستل او په محتوا يې پوه شو.
۷ بیا هغهٔ بادشاه ته ووئیل .غضب مه کوه، ای زما ربه !زه به مصر ته لاړ شم او فرعون ته به ځوابونه ورکړم او دا لیک به هغه ته ښکاره کړم او هغه ته به د مالیاتو په اړه ځواب ورکړم او ټول هغه کسان به بیرته ولېږم چې تښتېدلي دي .او زه به ستاسو دښمنان د لوی خدای په مرسته او ستاسو د سلطنت د خوښۍ لپاره شرمنده کړم!.
۸کله چې بادشاه د حقیار دا خبرې واوریدې نو په ډېره خوشحالۍ سره د هغهٔ زړهٔ لوی شو او په هغهٔ باندې يې احسان وکړ.
۹ بیا حقیار پاچا ته وویل :ما ته څلوېښت ورځې مهلت راکړه چې دا پوښتنه وڅېړم او اداره يې کړم .او پاچا د دې اجازه ورکړه.
۱۰بیا حقیار خپل کور ته لاړ او ښکاریانو ته يې امر وکړ چې دوه ځوان عقاب دې د هغه لپاره ونیسي، هغوی يې ونیول او هغه ته يې راوړل او د رسۍ اوبدونکو ته يې امر وکړ چې د هغه لپاره د پنبې دوه کیبلونه اوب کړي .دوه زره سانتي اوږده، او هغه غالۍ راوړې وې او امر يې وکړ چې دوه لوی صندوقونه جوړ کړي، او دوی همداسې وکړل.
۱۱بیا هغه دوه واړه هلکان واخستل او هره ورځ به يې د پسونو په قربانولو، عقاب او هلکانو ته خواړه ورکول او هلکان به يې د عقاب په شا باندې سپاره کول او هغوی يې په یوه ټینګه غوټه وتړل او په پښو به يې کیبل وتړل .د عقابونو څخه، او هره ورځ لږ تر لږه د لسو سانتي مترو په فاصله کې پورته پورته شي، تر هغه چې دوی عادت شوي وي .زده کړې يې کړې؛ او دوی د رسۍ ټول اوږدوالی پورته کړ تر دې چې آسمان ته ورسید .هلکان په شا کې دي .بیا يې هغوی ځان ته راواړول.
12کله چې حقیر ولیدل چې د هغه ارمان پوره شوی دی نو هلکانو ته يې امر وکړ چې کله دوی آسمان ته پورته شي نو چیغې وهي:
۱۳مونږ ته خټې او ډېرې راوړئ چې مونږ د فرعون بادشاه دپاره قلعه جوړه کړو، ځکه چې مونږ بې کاره یو.
۱٤ او حقیار هیڅکله د هغوی روزنه او تمرین تر هغه وخته پورې نه و کړی تر څو چې هغوی د مهارت تر حده نه وي رسېدلي.
۱۵نو هغه د هغوئ پرېښودو سره بادشاه ته لاړو او هغهٔ ته يې ووئیل، ''اې زما مالِکه !کار ستاسو د خوښې سره سم پای ته رسیدلی .له ما سره پاځېږه، چې زه تا ته عجوبه وښیم.
۱۶نو پادشاه پاځېد او د حقیار سره کښېناست او یو پراخ ځای ته لاړو او عقاب او هلکان يې راوغوښتل او حقیار يې وتړل او د رسۍ په اوږدو کې يې هوا ته پرېښودل او په چغې يې وهلې .هغه دوی ته درس ورکړی و .بیا يې هغه ځان ته راوغوښتل او په خپلو ځایونو کې يې واچول.
۱۷پاچا او هغه کسان چې د هغه سره وو، ډېر په تعجب کې شول، او پاچا د حقیار د سترګو په منځ کې ښکل کړل او ورته يې وویل'' :اې زما ګرانه په سلامتۍ سره لاړ شه !اې زما د سلطنت غرور !مصر ته لاړ شه او د فرعون پوښتنو ته ځواب ووایه او د لوی خدای په قوت سره هغه غالب شو.
۱۸بیا هغهٔ هغه ته الوداع وکړه، خپل لښکر، خپل لښکر، ځوانان او عقاب يې د مصر د استوګنې په لور روان کړل .کله چې هغه راورسېد، هغه د پاچا د هېواد په لور روان شو.
۱۹کله چې د مِصر خلقو ته پته ولګېده چې سنهریب د خپلې خِلافې شورا یو سړے د فِرعون سره د خبرو اترو او د هغهٔ د سوالونو د ځوابولو دپاره لیږلے دے، نو هغوئ د فرعون بادشاه ته خبر ورکړو او هغهٔ د هغهٔ د درباریانو یوه ډله ورولیږله چې هغه د هغهٔ مخې ته راولي. .
۲۰نو هغه راغی او د فرعون حضور ته ورننوت او هغه ته يې سجده وکړه لکه څنګه چې د پاچاهانو لپاره مناسب وي.
۲۱هغهٔ ورته ووئیل، ''اې زما مالِکه بادشاه !سنهریب پادشاه تاسو ته د ډېرې سولې او څواک او عزت سره ستاینه کوي.
۲۲هغهٔ زهٔ رالېږلے یم، چې د هغهٔ یو غلام یم، د دې د پاره چې ستا پوښتنو ته ځواب درکړم او ستا ټولې خواهشات پوره کړم، ځکه چې تا د خپل مالِک بادشاه نه یو سړے رالیږلے دے چې تا ته د غرونو په مینځ کښې یوه قلعه جوړه کړی .آسمان او ځمکه.
۲۳زهٔ د لوئے خُدائ پاک په مدد او ستا په فضل او د خپل مالِک بادشاه په طاقت به دا ستا دپاره جوړ کړم لکه څنګه چې ته غواړې.
۲۴خو اے زما مالِکه بادشاهه !هغه څه چې تا په دې کې د مصر د مالیاتو په اړه د دریو کلونو لپاره وویل -اوس د سلطنت ثبات سخت عدالت دی، او که تاسو وګټئ او زما په لاس کې تاسو ته د ځواب ویلو مهارت نه وي، نو زما بادار پاچا به تاسو ته ولېږي .مالیات چې تاسو يې یادونه کړې.
۲۵او که زه ستا پوښتنو ته ځواب درکړم، نو دا به تاته پاتې شي چې هر هغه څه چې تا زما بادار پاچا ته رالیږلي دي.
۲۶کله چې فرعون دا خبرې واوریدې نو حیران شو او د خپلې ژبې د آزادۍ او د خبرو د خوند په وجه حیران شو.

۲۷فرعون بادشاه ورته ووئيل، ''اې سړيه !ستا نوم څه دی؟ 'هغه وويل، 'ستا نوکر ابيقام دی او زه د سنخيريب د ميړيانو يوه کوچنۍ ميږی يم'.

۲۸فرعون ورته ووئيل، ''آيا ستا رب ستا نه د لوئ عزت خاوند نه وی چې ما ته يې يوه وړه منه رالېږلې ده چې ما ته جواب راکړی او زما سره خبرې اترې وکړی؟

۲۹ حاقر ورته وويل :اې زما څښتنه !زه د لوی خدای څخه غواړم چې زه هغه څه چې ستا په ذهن کې دې پوره کړم، ځکه چې خدای د ضعيفانو سره دی چې هغه ځواکمن شرموي.

۳۰بيا فرعون امر وکړ چې د ابيقام دپاره يو ځای جوړ کړی او هغه ته د خوراک، غوښې او څښاک او هر هغه څه چې د هغه د اړتيا وړ وو برابر کړي.

۳۱کله چې دا کار پای ته ورسېدو، درې ورځې وروسته فرعون ارغواني او سور جامې واغوستې او په خپل تخت باندې کښېناست او د هغه ټول وزيران او د هغه د پاچاهۍ مشران په خپلو لاسونو سره ولاړ وو، د هغوی پښې يو بل سره تړلې وې او سرونه يې پرې ايښي وو.

۳۲ فرعون د ابيقام د راوستلو دپاره ولېږه او کله چې هغه ورته وړاندې شو نو د هغه په وړاندې يې سجده وکړه او د هغه په مخکې يې ځمکه ښکل کړه.

۳۳فرعون بادشاه ورته ووئيل، ''اې ابيقام، زۀ د چا په شان يم؟ او زما د پاچاهۍ مشران، د چا په شان دي؟'

34حاقر ورته وويل :ای زما ربه، زه د بيل بيل بت په څير يم او ستا د پاچاهۍ مشران د هغه د نوکرانو په څير دي.

۳۵هغۀ ورته ووئيل، ''لاړ شه آؤ سبا واپس راځه .نو حقيار د فرعون د پاچا په هکله روان شو.

۳۶په سبا حاقر د فرعون حضور ته ورغی او سجده يې وکړه او د پاچا په وړاندې ودرېد .او فرعون د سور رنګ جامې اغوستې وې، او امراء سپينې جامې اغوستې وې.

37فرعون ورته وويل اې ابيقاه زه د چا په شان يم؟ او زما د سلطنت اميران، د چا په شان دي؟'

۳۸ابيقم ورته وويل :اې زما ربه !ته د لمر په شان يې او ستا بندګان د هغې د سيم په شان دي '.فرعون ورته وويل :خپل کور ته لاړ شه او سبا ته راشه.

۳۹ بيا فرعون خپل دربار ته امر وکړ چې پاکې سپينې جامې واغوندي، فرعون هم د دوی په څير جامې اغوستې او په خپل تخت کېناست او هغوی ته يې امر وکړ چې حقير راوغواړي .او هغه دننه شو او د هغه په وړاندې کېناست.

۴۰فرعون ورته وويل :اې ابيقا، زه د چا په شان يم؟ او زما اميران، د چا په شان دي؟'

٤١ اَبِيقَام ورته ووئيل، ''اَے مالِکه !ته د سپوږمۍ په څير يې، او ستا مشران د سيارې او ستورو په څير دي '.فرعون ورته وويل :لاړ شه او ته سبا دلته راشه.

۴۲ بيا فرعون خپلو نوکرانو ته امر وکړ چې د مختلفو رنګونو جامې واغوندي، او فرعون د سور مخمل جامې اغوستې او په خپل تخت کېناست او هغوی ته يې امر وکړ چې ابيقام راوغواړي .او داخل شو او د هغه په وړاندې يې سجده وکړه.

٤٣ هغه وويل :اې ابيقا، زه د چا په شان يم؟ او زما لښکر، د چا په شان دي؟ 'هغه وويل :ای زما ربه !ته د اپريل مياشتې په څير يې، او ستا لښکر د هغې د ګلونو په څير دی'.

۴۴ کله چې بادشاه دا واورېدل نو په ډېره خوشحالۍ سره شو او وې وئيل، ''اې ابيقا !په لومړي ځل تا زه د بت بيل سره پرتله کړم او زما اميران د هغه له بندګانو سره پرتله کړل.

۴۵او په دويم ځل تا ما د لمر سره او زما اميران د لمر د وړانګو سره پرتله کړل.

۴۶او په دريم ځل تا ما له سپوږمۍ سره پرتله کړه، او زما اميران يې د سيارو او ستورو سره پرتله کړل.

۴۷او څلورم ځل تا ما د اپريل مياشتې سره او زما د اميرانو د ګلونو سره پرتله کړه .خو اوس اې ابيقا !ماته ووايه، ستا څښتن، سنهريب پاچا، هغه د چا په شان دی؟ او د هغه اميران د چا په شان دي؟'

۴۸ بيا حقيار په لوړ غږ چيغې کړې او ويې ويل :له ما نه لرې شه چې د خپل بادار پاچا ذکر وکړم او ته په خپل تخت ناست يې .خو په خپلو پښو پورته شه چې زه درته ووايم چې زما بادار پاچا د چا په څير دی او د هغه اميران د چا په څير دي.

۴۹او فرعون د خپلې ژبې د آزادۍ او د ځواب ورکولو په زړورتيا حيران شو .بيا فرعون له خپل تخت څخه راپاڅېد او د حقيار په وړاندې ودرېد او ورته يې وويل :اوس راته ووايه چې زه وپوهېږم چې ستا څښتن پاچا د چا په څېر دی او د هغه اميران د چا په څېر دي.

۵۰ او حقير ورته وويل :زما رب د اسمان خدای دی او د هغه لويان برقونه او تندرونه دي او کله چې هغه وغواړي بادونه وځي او باران وريږي.

۵۱ هغه تندر ته حُکم ورکوی اَؤ رڼا اچوی اَؤ باران اوری اَؤ هغه نمر ونيسی اَؤ هغه رڼا نۀ ورکوی اَؤ سپوږمۍ اَؤ ستورے نۀ راځی اَؤ دَ هغوئ دائره نۀ کوی.

۵۲ او هغه طوفان ته امر کوي، هغه وريږي او باران وريږي او دا د اپريل په مياشت کې تر پښو لاندې کوي او د هغې ګلونه او کورونه يې تباه کوي.

۵۳ کله چې فرعون دا خبرې واورېدې نو ډېر حيران شو او په ډېر غصه شو او ورته يې وويل :اې انسانه !ماته ريښتيا ووايه او ما ته ووايا ست چې ته واقعيا څوک يې'.

٥٤ اَؤ هغۀ ورته رښتيا ووئيل" .زه حقيار ليکوال يم، د سنهريب د پاچاهانو تر ټولو لوی وزير يم، او د هغه وزير، د هغه د سلطنت والي او د هغه چانسلر يم".

۵۵هغۀ ورته ووئيل، ''تا په دې خبره کښې رښتيا وئيلی دی .خو موږ د حقيار په اړه اوريدلي دي، چې سنهريب پاچا هغه وژلی دی، خو داسې ښکاري چې ته ژوندی او روغ يې.

۵۶حقيار ورته وويل :هو، همداسې وه، خو د خدای ستاينه ده چې په پټه څه پوهيږي، ځکه چې زما بادار پاچا ماته امر وکړ چې ووژل شم، او هغه د بدکارو خلکو په خبره باور وکړ، مګر څښتن وژغوره .زه، او بختور دی هغه څوک چې په هغه توکل کوي.

۵۷ فرعون حقیار ته وویل :لاړ شه او سبا ته دلته راشه او ماته داسي خبره وکړه چې ما هیڅکله له خپلو امیرانو او نه د خپلې پاچاهی او د خپل هېواد له خلکو اورېدلي ده.

شپږم څپرکی

دسیسه بریالی کیږي .احقر د فرعون هرې پوښتنې ته ځواب ورکوي .په عقاب باندې هلکان د ورځې کلیمیکس دي .عقل، په ندرت سره په پخوانیو کتابونو کې موندل شوی، په 45-34آیتونو کې نازل شوی.
1بیا حقیار خپل کور ته لاړ او یو لیک یې ولیکه چې په دې حکمت کې یې لیکلي وو:
2د اسور د پادشاه سنحیریب څخه .او نینوا د مصر پادشاه فرعون ته.
3سلام دې وي اې زما وروره !او هغه څه چې مورږ تاسو ته په دې وسیلې سره وپیژندل هغه دا دي چې یو ورور خپل ورور ته اړتیا لري، او د یو بل پاچا، او زما هیله له تاسو څخه دا ده چې ته به ما ته نهه سوه توله سره زر په قرض راکړئ، ځکه چې زه د دې لپاره اړتیا لرم . ځیني عسکر، چې زه یې په دوی مصرف کړم .او لږ وخت وروسته به یې تاته ولېږم.
۴بیا یې هغه خط وتړلو او په سبا یې فرعون ته وړاندې کړ.
۵ کله چه هغهٔ دا ولیدل نو حیران شو اَوْ ورته ئے ووئیل،”واقعي ما هیڅ کله هم دَ هیچا نه دا ژبه نهٔ ده اورېدلې.
۶بیا حقیار ورته ووئیل، ”ربښتیا دا یو قرض دے چې تا زما د بادار بادشاه قرض دے.
۷فرعون دا خبره ومنله او ویې ویل :اې حاقر، دا ستا په شان دی چې د پاچاهانو په خدمت کې صادق یې.
۸ برکت دې وي هغه خُدائ پاک چې ته یې په حِکمت کښې کامل کړې او په فلسفه او معرفت یې ښکل کړې یې.
9او اوس، اې حقیار، هغه څه پاتې دي چې مورږ له تا څخه غواړو، چې ته د اسمان او ځمکې تر منځ د کلا په شان جوړ کړه.
۱۰ بیا حقیر وویل :اوریدل اطاعت کول دي .زه به ستا د خوښې او خوښې سره سم تاته یوه کلا جوړه کړم .خو اې زما ربه، زه مورږ ته چونه، ډبره، خټه او کارګر چمتو کوم، او زما سره ماهر جوړونکي لري چې ستاسو لپاره به څنګه چې ته وغواړې جوړ کړي.
۱۱ بادشاه د هغهٔ دپاره هر څهٔ تیار کړل او هغوئ یو پراخه ځائ ته لاړل .حقیار او هلکان ورته راغلل او عقاب او ځوانان یې له ځانه سره بوتلل .پاچا او د هغه ټول مشران لاړل او ټول ښار راغونډ شو چې وګوري چې حقیار څه کوي.
۱۲بیا حقیار عقابان د صندوقونو څخه راوویستل، ځوانان یې په شا وتړل او د عقاب په پښو یې رسۍ وتړلې او په هوا کې یې پریږده .او دوی پورته پورته شول، تر هغه چې دوی د اسمان او ځمکې ترمنځ پاتې شول.
۱۳هلکانو چغې وهلې چې، خښتې راوړئ، ختې راوړئ، چې د بادشاه قلعه جوړه کړو، ځکه چې مونږ بې کاره ولاړ یو.
۱۴اَؤ خلق حیران او حیران شول اَؤ حیران شول .او پاچا او د هغه مشران حیران شول.
۱۵بیا حقیار او د هغه نوکرانو د کارګرانو په وهلو پیل وکړ او د بادشاه لښکر ته یې چیغې ووهلې، هغوی ته یې وویل» :ماهر کارګرانو ته چې څه غواړي هغه راوړه او د هغوی د کار څخه مه منع کوه.
۱۶بادشاه ورته ووئیل، ”ته لېونی یې .څوک کولی شي چې دومره واټن ته څه راوړي؟'
۱۷ او حقیار ورته وویل :اې زما ربه !څنګه به په هوا کې کلا جوړه کړو؟ او که زما څښتن پاچا دلته وای، نو په یوه ورځ کې به یې څو کلاګانې جوړې کړې وای.
۱۸فرعون ورته ووئیل، ”اې حاقر، خپل کور ته لاړ شه او استراحت وکړه، ځکه چې مونږ د کلا جوړول پرېښودل، او سبا به ماته راشې.
۱۹ بیا حقیر خپل کور ته لاړ او سبا د فرعون په حضور کې حاضر شو .او فرعون وویل :اې حاقر ستا د څښتن د آس څه خبر دی؟ ځکه چې کله هغه د اسور او نینوا په هیواد کې ګاونډۍ کوي، او زمونږ ماران د هغه غږ واوري، دوی خپل ځوانان وغورځول'.
۲۰کله چې حقیار دا خبرې واورېدې نو یوه پیشو یې راواخیسته او هغه یې وتړله او په زوره یې په دُرو وهل پیل کړل تر دې چې مصریانو دا خبره واوریده او لاړل او پاچا ته یې خبر ورکړ.
۲۱ فرعون د حقیار د راوستلو دپاره ورولېږل او ورته یې وویل” :اې حېقره، ته ولې داسې په دُرو وهې او هغه ګونګه ځناور یې وهلې؟
۲۲ حقیار ورته ووئیل، اے زما بادشاهه !ریښتیا هم هغې زما سره یو بد کار کړی دی، او د دې د وهلو او وهلو مستحقه ده، ځکه چې زما بادار پاچا سنشیریب ماته یو ښه چرګ راکړی و، هغه یو پیاوړی ریښتینی غږ درلود او د ورځې او شپې ساعتونه یې پیژني.
۲۳په همدې شپه هغه پیشو پاڅېده او سر یې پرې کړ او لاړه او د دې کار په وجه ما د هغې سره د شرابو علاج وکړ.
۲۴فرعون ورته ووئیل، ”اې حېقره، زه د دې ټولو نه ګورم چې ته بوډا شوې یې او په خپل خپګان کې یې، ځکه چې د مصر او نینوه په مینځ کې اته شپیته پارسنګونه دي، نو هغه څنګه په همدې شپه لاړه او له منځه لاړه؟ ستا د چرګ سر او بیرته راشه؟
۲۵ نو حقیار ورته وویل :اې زما ربه !که چیرې د مصر او نینوا تر مینځ دومره فاصله شتون ولري کله چې زما د بادار پاچا آس ته نږدې کیږي او خپل ځوان یې وغورځوي نو څنګه به ستاسو مارونه واوري؟ او څنګه به د آس غږ مصر ته ورسیږي؟'
۲۶کله چې فرعون دا واورېدل، پوه شو چې حقیر د هغه پوښتنې ځواب کړې دي.
۲۷ فرعون وویل :اې حاقر، زه غواړم چې ته زما د سمندر د شګو رسۍ جوړ کړه.
۲۸ حقیار ورته وویل" :اې زما باچا بادشاهه !هغوی ته امر وکړه چې ما ته له خزانې څخه یو رسۍ راوباسي، چې زه یې ورته جوړ کړم".
۲۹ بیا حقیار د کور شاته لاړ او د بحر په ناڅاپه څنډه کې یې سوري ووهل او په لاس کې یې یوه ګوله شګه ونیوله، سمندري شګه یې واخیسته، کله چې لمر راختلی او کندې ته ننوت، نو هغه یې خپور کړ .شګه په لمر کې تر هغه پورې چې د رسۍ په څیر اوبدل شوه.
30او حقیار وویل :خپلو نوکرانو ته امر وکړه چې دا رسۍ واخلي، او هرکله چې ته وغواړې، زه به د هغو په شان تاته اوبدل کړم.
۳۱ فرعون وویل :اې حقیاره، دلته زمونږ د ژرندې ډبره ده، هغه مات شوی او زه غواړم چې ته یې ګنډم.
۳۲ بیا حقیار ورته وکتل او یوه بله ډبره یې وموندله.
۳۳او فرعون ته یې وویل :اې زما څښتنه !زه یو بهرنی یم :زه د ګنډلو لپاره هیڅ وسیله نلرم.

34خو زه غواړم چې ته خپلو وفادارو بوټانو ته امر وکړم چې د دې تيرې څخه اوښونه پرې کړي ترڅو زه دا د ژرندې ګنډم.
۳۵نو فرعون او د هغه ټول مشران وخندل .او ويې ويل :د لوی خدای دې برکت وي چې تا ته يې دا عقل او پوهه درکړې ده.
۳۶کله چې فرعون وليدل چې حقيار په ده غالب شوی دی او خپل ځوابونه يې ورته ورنه کړل، نو سمدلاسه په قهر شو او هغوی ته يې امر وکړ چې له ده څخه درې کاله ماليه واخلي او حقيار ته يې ورسوي.
۳۷ هغه خپلې جامې واغوستې او په حاقر، د هغه لښکرو او نوکرانو باندې يې واچولې او د سفر لګښت يې ورته ورکړ.
۳۸هغهٔ ورته ووئيل، ''اے د خپل مالِک زور او د ډاکټرانو غرور، په امن لاړ شه !ستا په شان کوم سلطان شته؟ خپل څښتن پاچا سنهريب ته زما سلام ووايه او ورته ووايه چې څنګه موږ هغه ته ډالۍ رالېږلې دي ځکه چې پاچاهان په لږ څه راضي دي.
۳۹ بيا حيقر پاڅيد او د فرعون لاسونه يې ښکل کړل او د هغه په مخ کې يې ځمکه ښکل کړه او د هغه په خزانه کې يې د قوت او دوام او زياتوالي هيله وکړه او ورته يې ووېل :ای زما ربه !زه له تا څخه غواړم چې زموږ يو هم په مصر کې پاتې نشي.
۴۰اَؤ فرعون پاڅيدو اَو دَ مِصر په کوڅو کښے اِعلان وکړو چه دَ اسُور او نِينوا يو خلق به هم په مِصر کښې نۀ پاتېږی بلکه دَ حِقار سره لاړ شی.
٤١ بيا حيکار لاړو او د فرعون د بادشاه نه يې رخصت واخستو او د اسور او نينوا د مُلک په لټه کښې شو .او د هغه سره څه خزانې او ډيره شتمنې وه.
۴۲کله چې سنهريب بادشاه ته دا خبر ورسېده چې حقيار راروان دے، نو هغه د هغهٔ د ليدو دپاره بهر لاړو او په ډېره خوشحالۍ سره يې هغه په غېږ کښې ونيوه او ښکل يې کړ او ورته يې ووېل :کور ته ښه راغلاست، اې خپلوان !زما ورور حقيار، زما د سلطنت ځواک، او زما د سلطنت غرور.
۴۳ پوښتنه وکړه چې ته له ما څخه څه لرې، حتی که ته زما د نيمې پادشاهۍ او زما د شتمنيو غواړې.
٤٤ بيا حقيار ورته ووئيل، اے زما مالِک خُدائ، د تل دپاره ژوندی اوسه !مهرباني وکړه، اې زما ربه !زما پر ځای ابو سميک ته راغلم، ځکه زما ژوند د خدای او د هغه په لاس کې و.
۴۵نو سنحيرب بادشاه ووېل، ''اې زما ګرانه حقيره !زه به د ابو سميک د توره بوږې ځای زما له ټولو پرويوی کونسلرانو او زما د خوښې وړ کسانو څخه لوړ کړم.
۴۶بيا بادشاه ترې تپوس وکړو چې څنګه د فرعون سره د هغه د لومړي راتګ نه تر هغه وخته پورې چې هغه د هغه د حضور نه وتلی ؤ، څنګه يې د هغه ټولو پوښتنو ته ځوابونه ورکړي وو، او څنګه يې له هغه څخه ماليه اخستې وه، او څه ډول بدلونونه يې وکړل؟ د جامو او ډالۍ.
٤٧ سنحيرب بادشاه په ډيره خوشحالۍ سره حاظر ته ووئيل،''تاسو دَ دې مزدُور نه څۀ واخله،ځکه دا هر څۀ ستا په لاس کښې دے.
48او حقيار په منځ کې ووېل :پاچا دې د تل لپاره ژوندی وي !زه د خپل څښتن پاچا خونديتوب او د هغه د عظمت دوام پرته بل څه نه غواړم.
٤٩ ای زما ربه !زه د شتمنۍ او د هغې په څېر څه کولی شم؟ خو که ته په ما احسان وکړې، زما د خور زوی نادان راکړه، چې زه ورته د هغه څه بدله ورکړم، چې هغه له ما سره کړي دي، او د هغه وينه ماته راکړه او ما له دې بې ګناه وګڼه'.
۵۰ سنحيرب پادشاه ووېل :هغه واخله، ما هغه تاته درکړ .حقيار د خپلې خور زوی نادان ونيولو او لاسونه يې د اوسپنې په زنځيرونو وتړل او خپل کور ته يې يوړل او په پښو کې يې يوه درنه بيړۍ کېښوده او په کلکو غېږ کې يې وتړله او په دې ډول يې له تړلو وروسته يې وغورځاوه .يوې تيارې کوټې ته يې چې د استوګنې ځای ته څېرمه يې نيولې وه او د هغه پر سر يې نبو هال وټاکه چې هره ورځ ورته يوه ډوډۍ او لږې اوبه ورکړي.

څپرکی 7

د احکار مثالونه چې په هغه کې په هغه د خپلو ورونو زده کړې بشپړوي .په زړه پورې مشابهتونه .احيکار هلک ته په زړه پورې نومونه وايي .دلته د اخکار کيسه پای ته رسيږي.
1او هرکله چې حقيار دننه يا بهر شو نو د خپلې خور زوی نادان يې وډاراوه او په هوښيارۍ يې ورته ووېل:
۲اے نادان، زما هلکه !ما له تا سره هر څه ښه او مهربانه کړي دي او تا ماته د هغه په بدل کې د بدو او بدو او وژلو بدله راکړه.
۳اے زما زويه !په متلونو کې ويل شوي :څوک چې په غوږونو غوږ نه نيسي، دوی به د هغه په زړه کې غوږ ونيسي.
۴نادان ورته ووئيل، ''تۀ د څۀ وجه په ما غوسه يې؟
۵ حاقر ورته ووېل :ځکه چې ته مې لوی کړې، درس دې راکړې، عزت او عزت دې درکړی او ستر دې راکړې، په ښه نسل مې پالنه وکړه او په خپل ځای کې دې ناست يې چې ته زما وارث يې .په نړۍ کې، او تا زما سره د وژنې چلند وکړ او زما د بربادۍ بدله يې راکړه.
۶خو مالِک خُدائ پوهېدلو چې په ما ظلم شوی ؤ، نو هغهٔ ما د هغه سامان نه بچ کړو کوم چې تا زما دپاره اېښودلے ؤ، ځکه چې مالِک خُدائ د ماتو زړونو علاج کوی او د حسد او مغرورانو مخه نيسي.
۷ای زما هلکه !ته ما ته د هغه مرمۍ په څېر يې چې کله په پيتل ووهي نو سوري يې کړي.
۸ای زما هلکه !ته د هغه غزال په څېر يې چې د جنون ريښې يې خوړلې ، او دا نن ورځ ما اضافه کوي او سبا به دوی زما په ريښو کې پټوي".
۹ای زما هلکه !ته د ژمي په سړه موسم کې خپل ملګري بربنډ ليدلي يې .هغه سړې اوبه راواخېستلې او په هغه باندې يې واچولې.
۱۰اے زما هلکه !ته ما ته د هغه سړي په څېر يې چې يوه تيږه يې ونيوله او آسمان ته يې وغورځوله چې خپل رب يې په ډبرو ووهه .او تيږه ونه لګيدله او دومره لوړې ته ونه رسيدله بلکې د ګناه او ګناه سبب شو .
۱۱اے زما هلکه !که تا زما عزت او احترام کړی وای او زما خبرو ته مو غوږ نيولی وای نو ته به زما وارث وای او زما په پاچاهۍ به مو پاچاهي کړې وای.

١٢اے زما زويه !ته پوهيږې چې که د سپي يا خنزير لکۍ لس سانتي اوږده وای نو د آس په اندازه به هم نه وي، که څه هم د ورېښمو په شان وي.

١٣اے زما هلکه !ما فکر کاوه چې ته به زما په مرگ زما وارث يې .او تا د خپل حسد او غرور له لارې ما د وژلو اراده وکړه .مگر څښتن زه ستاسو له چالاکۍ څخه خلاص کړم.

١۴اې زما زويه !ته زما لپاره د هغه جال په څير وې چې په غونډۍ کې ايښودل شوې وې، او يوه مرغۍ راغله او هغه جال يې وموندل . طوطي جال ته وويل :ته دلته څه کوې؟ جال وويل :زه دلته خدای ته دعا کوم.

١۵اَؤ چرگ دا هم تپوس وکړو چه "تا د لرگي کومه ټوټه نيولې ده؟ جال وويل :دا د بلوط يوه ځوانه ونه ده چې د لمانځه په وخت کې پرې تکيه کوم.

١۶څنگه وويل» :او دا ستا په خوله کې څه دی؟ جال وويل :دا هغه ډوډۍ او خواړه دي چې زه يې د ټولو وږو او غريبانو لپاره وړم چې ما ته نږدې راځي.

١٧څنگه ورته وويل» :اوس به راشم او وخورم، ځکه چې وږی يم؟ او جال ورته وويل" :مخکې راځه ".او چرگ ته نږدې شو چې دا وخوري.

١٨ خو جال راپرېوتو اَؤ چرگ يې په غاړه کښے ونيولو.

١٩څنگه جواب ورکړو او جال ته يې ووئيل، "که دا ستا د وږو دپاره ډوډۍ وي نو خُدائ پاک به ستا خيرات او نېک عملونه قبول نکړی.

20او که دا ستاسو روژه او ستاسو دعا وي، نو خدای به نه ستاسو روژه قبولوي او نه ستاسو دعا، او خدای به ستاسو په اړه څه ښه نه وي.

٢١اې زما هلکه !ته زما لپاره هغه زمری يې چې له يوې خرې سره يې دوستي وکړه او خر د زمري په مخکې ولاړه .او يوه ورځ زمری په خره ولويده او هغه يې وخوړله.

٢٢اې زما هلکه !ته زما لپاره د غنمو د غوښې په څير وې، ځکه چې دا هيڅ شی ته گټه نه رسوي، مگر غنم خرابوي او هغه يې خوري.

٢٣اې زما هلکه !ته د هغه سړي په څېر وې چې لس گړۍ غنم وکري، کله چې د ټولولو وخت راغی، هغه راپاڅېد، رېبل يې کړ، هغه يې راټول کړ، غوښه يې پرې کړه او تر ډېره حده يې په کار واچوله، او لس گونه وخوړل .اندازه يې کړه، او مالک ورته وويل" :اې سسته، نه لوی شوی او نه کوچنی شوی".

٢۴اې زما هلکه !ته ماته د هغه تيتر په څير وې چې په جال کې اچول شوې وې او هغې نشو کولی ځان وژغوري، مگر هغې تيرې ته غږ وکړ چې هغه له ځانه سره په جال کې واچوي.

٢۵اې زما زويه !ته ما ته د هغه سپي په څېر وې چې يخ وو او د کمهارو کور ته د تودوخې لپاره ورغی.

٢۶کله چې گرم شو، نو په هغوئ يې ټوخے شروع کړل او هغوئ يې وشړل او هغه يې ووهلو، د دې دپاره چې دا په هغوئ وخوري.

٢٧ اے زما زويه !ته زما لپاره د هغه خنزير په څير يې چې د کيفيت لرونکي خلکو سره گرم حمام ته ننوځي او کله چې له گرم حمام څخه راووت نو يو ناپاک سوری يې وليد او ښکته شو او په هغې کې ديوال شو.

٢٨اې زما زويه !ته زما لپاره د هغه وزې په څير يې چې د خپلو ملگرو سره د قربانۍ په لاره کې يوځای شو او د ځان ژغورلو توان يې نه درلود.

٢٩ای زما هلکه !هغه سپی چې له ښکار نه تغذيه کيږي د مچانو خوراک کيږي.

٣٠اے زما زويه !هغه لاس چې مزدوري نه کوي او جوار نه کوي او)کوم چې (لالچ او چالاک وي له اوږو څخه دې پرې شي.

٣١اے زما زويه !کومه سترگه چې رڼا پکې نه ليدل کيږي، کاږان به يې را پورته کوي او له منځه به يې وړي.

٣٢ای زما هلکه !ته زما لپاره د يوې ونې په څير يې چې څانگې يې پرې کولې او ورته يې وويل :که زما څخه يو څه ستاسو په لاس کې نه واي، نو تاسو به ما پرې نه کړای شئ.

٣٣ای زما هلکه !ته د هغه پيشو په څير يې چې دوی ورته وويل" :غلا کول پرېږده تر هغه چې موږ ستاسو لپاره د سرو زرو زنځير جوړ کړو او تاسو ته بوره او بادام درکړو".

٣۴هغې ووئيل، "زهٔ د خپل پلار او مور کار نه هېروم.

٣۵اے زما زويه !ته د هغه مار په څېر وې لکه د اغزي په بوټي کې چې د سيند په منځ کې و، يو ليوه دوی وليدل او ويې ويل" :په فساد باندې فساد، او هغه څوک چې له دوی څخه ډېر بدکاره وي د دوی دواړو ته لارښوونه وکړي".

٣۶ ماران ليوه ته وويل» :هغه وزې، وزې او پسونه چې تا ټول عمر خوړلي دي، آيا هغه به د هغوی پلرونو او پلرونو ته بيرته ورکوې که نه؟

٣٧ ليوه وويل :نه .مار ورته وويل :زه فکر کوم چې ته له ځانه وروسته زموږ تر ټولو بد يې.

٣٨ای زما هلکه !ما تا ته ښه خواړه راکړل او تا ماته وچه ډوډۍ ونه کړه.

٣٩ای زما هلکه !ما تاسو ته د شکرې اوبه درکړې .او ښه شربت وڅښئ، او تا ماته د څاه اوبه نه دي راکړې.

۴٠اې زما هلکه !ما تا ته ښوونه وکړه، او ته مې لوی کړې، او تا زما لپاره د پټنځای کيندلې او ما پټ کړ.

۴١ای زما هلکه !ما ته په غوره پالنه کې لوی کړې او د ديودار په څير مې روزلې .او تا ما غوڅ کړ او راښکته کړه.

۴٢ای زما هلکه !دا زما له تا څخه هيله وه چې ته به ماته يوه قوي کلا جوړه کړې، ترڅو زه په هغه کې د خپلو دښمنانو څخه پټ شم، او ته زما په څير د ځمکې په ژورو کې ښخ شوی يې .خو مالِک خُدائ په ما رحم وکړ او زهٔ يې ستا د چالاکۍ نه بچ کړم.

۴٣ اې زما هلکه !ما ستا خير غوښته، او تا ماته د بدۍ او کرکې بدله راکړه، اوس به زه ستا له سترگو اوښکې توی کړم، د سپو لپاره به مې ډوډۍ پيدا کړم، ژبه دې پرې کړم، او د تورې په تور به دې سر پرې کړم .او تا ته د خپلو ناوړه عملونو بدله درکړم'.

٤٤ کله چې نادان له خپل تره حقيار څخه دا خبرې واوريدې، ويې ويل :ای تره !زما سره د خپل علم مطابق چلند وکړه، او زما گناهونه وبخښه، ځکه څوک شته چې زما په شان گناه کړې وي، يا څوک شته چې ستا په شان ښښنه وکړي؟

٤٥ زما تره !اوس به زه ستا په کور کي خدمت وکړم، ستا اسونه پالم، ستا د غواګانو غوټې پاکوم، او ستاسو پسونه به وازوم، ځکه چې زه بدکار یم او ته صادق یې :زه مجرم یم او ته بخښونکی یې'.
٤٦ او حقیار ورته وویل :اې هلکه !ته د هغه ونې په شان یې چې د اوبو په څنګ کې بې میوه وه او بادار یې پرې کولو ته زړه نه ښه کاوه او ورته یې وویل :ما بل ځای ته بوځه او که مې میوه ونه کړه، ماته یې کړه.
٤٧ مالِک ورته ووئیل چه"ته دَ اوبو په غاړه وے نو میوه ئے نۀ ده پیداکړے، کله چه په بل ځائے کښے یئ نو څنګه میوه ورکوئ؟
٤٨ ای زما هلکه !د عقاب زوړ عمر د بانګ له ځوانی څخه غوره دی.
۴۹ای زما هلکه !دوی لیوه ته وویل" :له پسونو څخه لرې شه، نه دا چې د دوی خاورې تا ته زیان ونه رسوي ".لیوه وویل :د پسه د شیدو لوښي زما د سترګو لپاره ښه دي.
٥٠ ای زما هلکه !دوی لیوه ښوونځي ته بوتلل چې لوستل زده کړي او ورته یې وویل :الف، ب ووایه .هغه وویل :زما په زنګون کې پسه او وزه
٥١ اې زما هلکه !خر یې د مېز پر سر کېښود او را ولوېد او ځان یې په دوړو کې ولوېد او یوه یې وویل :پرېږده چې ځان وګرځوي، ځکه چې دا د هغه طبیعت دی، هغه به نه بدلیږي.
٥٢ ای زما هلکه !دا خبره ثابته شوې ده چې وایي" :که هلک وزیږوي، خپل زوی ورته ووایه، او که هلک وزیږوي، هغه ته خپل غلام ووایه".
٥٣ ـ اې زما هلکه !هغه څوک چې ښه کوي هغه به له نیکۍ سره مخ شي .او هغه څوک چې بد کار کوي د بدۍ سره به مخامخ شي، ځکه چې څښتن یو سړي ته د هغه د کار په اندازه بدله ورکوي.
54ای زما هلکه !زه به له دې خبرو څخه تاته نور څه ووایم؟ ځکه چې مالِک خُدائ په پټو څیزونو پوهیږی، او په اسرارونو او رازونو خبر دی.
55او هغه به تا ته بدله درکړي او زما او ستا په منځ کې به قضاوت وکړي او ستا د صحرا سره به تاته بدله درکړي.
٥۶ کله چې نادان د خپل کاکا حقیار دا خبرې واوریدې نو سمدستي پړسیدلي او د مثانې په څیر شو.
۵۷د هغۀ پښې پړسېدلې، پښې، پښې او غاړې یې ورماتې شوې، د هغۀ ګېډه پرې شوه او د هغۀ انتڑیونه خورې شول، او هغه مړ شو او مړ شو.
58او د هغه وروستنی پای تباهي وه، او هغه دوزخ ته لاړ .ځکه چې څوک د خپل ورور لپاره کنده کینوي په هغې کې به غورځیږي .او څوک چې جالونه جوړوي هغه به په دوی کې ونیول شي.
59دا هغه څه دي او)څه (چې موږ د حقیار کیسه ومونده، او د تل لپاره د خدای ستاینه ده .امین او سوله.
60دا تاریخ د خدای په مرسته پای ته رسیدلی ، هغه دې لوړ شي !امین، امین، امین.